

Documentals LGTB a Catalunya: entrevista a Maria Khan

Escrit per Carme Porta. La Independent
dimarts, 15 de desembre de 2015 18:13

"Tenia la necessitat d'explorar els processos que ocorren en l'àmbit de les persones que ens sortim de la heteronormativitat patriarcal"

Maria Khan és el nom artístic de **Maria Popova**. Una cineasta que va néixer a Bulgària i ha dirigit diferents documentals sobre el Col·lectiu LGTB a Catalunya. Alguns d'ells han estat reconeguts i premiats a nivell internacional.

Documentals LGTB a Catalunya: entrevista a Maria Khan

Escrit per Carme Porta. La Independent
dimarts, 15 de desembre de 2015 18:13

Treballar en cinema no és fàcil, com són els teus orígens professionals?

Vaig començar els meus estudis cinematogràfics a Bulgària, però després d'un any vaig decidir ampliar els meus horitzons i viatjar a Madrid, on vaig estudiar Direcció de Cinema i Realització de Televisió a l'Escola TAI. Em vaig graduar amb el curtmetratge "La Sagrada Família" i després de diversos treballs realitzats tant per al món publicitari com per al televisiu vaig dirigir el meu primer documental independent "Iguals" que tracta sobre les festes de l'Orgull Gai. Vaig seguir amb altres treballs independents al mudar-me a Barcelona, entre ells el llargmetratge experimental "FiliusNullius" i el pilot de sèrie de televisió "Alkiler.com". Sempre he buscat el balanç entre els temes d'actualitat, la crítica social i el sentit d'humor.

Tens una experiència cinematogràfica basada en continguts clarament LGTB, ¿com vas començar a treballar explícitament en això?

La meua intenció no va ser "encasellar-me" dins de les obres amb contingut LGTB, però d'una o altra forma certs aspectes del col·lectiu sempre m'han cridat l'atenció. La sexualitat i la identitat de gènere formen part dels fonaments de la nostra societat tal com la coneixem. Tenia la necessitat d'explorar els processos que ocorren en l'àmbit de les persones que ens sortim de la heteronormativitat patriarcal. Vaig tenir sort de conèixer i treballar amb l'Associació Grup d'Amics Gais, Lesbianes, Transsexuals i Bisexuals - GAG amb qui hem tret molts projectes audiovisuals endavant i hem creat debat dins i fora del col·lectiu (entre ells "Vides Transsexuals", "Les Persones Grans LGTB ", la campanya de sensibilització "No discriminis ").

Els teus documentals recullen testimonis importants de vides fora de l'armari, ¿com ho vius darrere de la càmera?

Mai he hagut de parlar de la meua vida fora de l'armari davant d'una càmera, però suposo que el fet d'haver realitzat projectes queer i / o LGTB fan "sospitar" el meu orientació sexual. No li he donat massa importància, excepte al meu país d'origen on malauradament l'homofòbia continua sent una amenaça important a nivell social i estatal i on la majoria de la gent del

col·lectiu mai arriba a sortir de l'armari del tot.

"Vides Transsexuals" ha estat un dels teus films més destacats i premiats, amb testimonis de protagonistes que fan aportacions sobre un tema que, al 2011, quan vas acabar el film, no era un tema central en el debat del moviment LGTB i era només un inici tímid del debat social.

El nostre objectiu va ser precisament parlar d'un tema "marginal", invisíble, incòmode com és el tema de la identitat de gènere, transsexualitat, transgènere, persones trans ... El vocabulari segueix sent tema principal dins de la "T" en LGTBI. Les protagonistes del documental comparteixen tant experiències personals, com opinions més generals sobre la transfòbia i el necessari per lluitar contra ella. Les persones que van participar en el documental vénen d'àmbits diferents, les seves conviccions no sempre coincideixen, tampoc tenen la mateixa edat ni origen. L'important va ser buscar punts en comú i punts oposats per crear polèmica i d'allà donar visibilitat. El que no es veu no existeix, si no parlem sobre el que som deixem d'existir.

Creus que pots ser considerada la directora que dóna veu al col·lectiu LGTB, o només part del moviment que vol expressar-se?

Donar veu al col·lectiu LGTB és una tasca massa complicada. El que necessitem ara més que mai són moltes veus diverses per poder coexistir. En el meu cas, considero que expresso la meua visió única i peculiar sobre assumptes que m'interessen i d'altra banda em involucren personalment. El meu objectiu mai va ser plantejar "veritats absolutes" o pretendre que sóc la veu d'un col·lectiu tan gran com és el LGTB. El que m'interessa és que la gent es faci preguntes, que es surti d'allò que estableix, que qüestioni la societat, que es qüestioni a si mateixa i sobretot que s'ho passi bé, encara que sigui mentre duri la pel·lícula.

Estàs a punt d'estrenar un nou treball "Lluitadores"

Sí, "Lluitadores" és un documental sobre les lesbianes majors que vam gravar a Barcelona el 2015. Comptem amb la participació de figures importants que han participat en la lluita feminista i LGTB, des dels temps de la dictadura franquista fins ara. Les lesbianes sempre han patit una doble discriminació, per ser dones i per ser homosexuals. Les dones lesbianes majors per tant, són víctimes de encara més prejudicis i per defecte, invisibilitat. És hora d'acabar amb això i trencar amb els tabús que han hagut de patir durant tota la seva vida, veient com la polítiques canvien, però sent testimonis del component misogin en la societat que ha seguit evolucionant. Cal parlar clarament sobre assumptes "incòmodes", com la sexualitat de la dona lesbiana gran, l'opressió masclista i la tornada a l'armari a les residències per a gent gran. Són només alguns dels temes de "Lluitadores" on per altra banda, no falta el sentit de l'humor i el missatge positiu, imprescindible per seguir "lluitant", darrere i davant la càmera.